

[Ministeren for skatter og afgifter]

med mistænkeliggørelse og misforståelser. Det bidrager kun til det ene at skabe et fjendskab mod samfundet på grundlag af disse mistænkeliggørelser og misforståelser og en politisk atmosfære, der, hvis den fortættes og den bliver almindelig politisk stil, er den atmosfære, der ikke avler saglig politisk debat, men terrorisme i et samfund.

Man har også, og det synes jeg er dybt ulykkeligt, skabt nogle helt urealistiske forventninger hos en uheldig og ulykkelig familie om, at dette politiske one-man-show kunne føre til resultater.

Nu kommer man altså her ved andenbehandlingen, hvad der også er meget karakteristisk for den måde, hele den sag har været grebet an på, når en masse af de påstande og antagelser og konstruktioner, man har stillet op forud, er brudt sammen under udvalgsbehandlingen, med nogle nye talkonstruktioner, som ikke har været bragt ind i debatten før, og håber, at det skulle skabe et politisk genembrud. Jeg tror, hr. Anders Poulsen kan blive danmarksmester i den form for politik, men jeg synes ikke, det er nogen efterstræbelsesværdig titel.

At vi så har fået en eksercits i forskellige dybt formalistiske betragtninger fra hr. Anders Poulsens side og fra hr. Dohrmanns side om, hvad man skulle gøre og hvad man ikke skulle gøre ved udmålingen af en sådan erstatning, det skal jeg ikke fordybe mig i, for det, der er interessant, er selvfølgelig: hvordan har dækningen været? Hvordan har familiens økonomiske situation været efter den ekspropriation, hvordan har skatten påvirket det, og hvordan så det ud i forhold til værdien af den ejendom?

Jeg har ikke mere at sige om det. Jeg kan kun tilslutte mig den opfordring af hensyn til familien og af hensyn til den offentlige debat, der lå fra hr. Karl Niensens side, om at trække forslaget tilbage. Ellers må det jo gå sin gang.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets tekst
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden (sidste) behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af bindingsperioden for medarbejderaktier m.v.

[Af Dyremose (KF) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 44. Fremsat 9/3 82. Første behandling 31/3 82. Betænkning 14/5 82).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dyremose (KF):

Da vi fremsatte dette forholdsvis beskedne forslag om at nedbringe bindingsperioden for medarbejderaktier fra fem til tre år, havde vi et håb om at få et flertal for forslaget. Når man ser på betænkningen, må man konstatere, at det ikke bliver tilfældet, men det kan da i sig selv være nyttigt at få konstateret, at det radikale venstre og fremskridtspartiet ikke vil være med til at forbedre medarbejderaktieordningerne – med forskellige begrundelser. Vi beklager selvfølgelig, at vi ikke fik flertallet, men må konstatere, at der så er skabt klarhed over de forskellige partiers holdning.

Når vi beklager det, er det bl. a., fordi skatteministeren har leveret en vældig god grundelse for, at man burde nedsætte bindingsperioden. Det har han gjort i svaret på udvalgets spørgsmål nr. 3, hvor skatteministeren bl. a. skriver:

»Endvidere må man være opmærksom på, at 5 års båndlæggelsesperioden kan indebære en ikke uvæsentlig kursrisiko. Sker der således i båndlæggelsesperioden et sådant fald i medarbejderaktierens kursværdi, at de ansatte ved afståelse af aktierne – eller ved en eventuel likvidation af selskabet – må konstatere et tab, vil dette tab efter de nye aktie-

[Dyremose]

avancebeskatningsregler almindeligvis hverken være fradragsberettiget i almindelig eller særlig indkomst.

Efter de tidligere aktieavanceregler kunne et sådant tab fratrækkes i anden positiv særlig eller almindelig indkomst.

De nye regler om aktieavancebeskatning indebærer således i et vist omfang tillige en forringelse af medarbejderaktieordningerne.«

Det var netop med udgangspunkt i den forringelse, der er sket af medarbejderaktieordningerne, vi havde håbet på, at vi kunne skaffe et flertal, sådan at det blev mere attraktivt for medarbejderne i virksomhederne at gå ind i disse ordninger. Vi føler os sikre på, at hvis man havde nedbragt bindingsperioden, så ville man i de virksomheder, som etablerer medarbejderaktieordninger, konstatere, at det ikke alene var 90 pct. af funktionærerne, der siger ja til ordningerne, men at det også blev en tilsvarende procentdel blandt arbejderne, der sagde ja. Det er det desværre ikke i dag, fordi arbejderne ikke rigtig kan overskue den lange bindingsperiode. Vi synes, at også arbejdere burde have mulighed for at opnå de fordele og opnå den binding, der ligger til virksomheden, ved at gå ind i disse ordninger, og vi beklager derfor, at vi ikke har kunnet skaffe flertal for det.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det var bemærkningen fra den konservative ordfører om, at man fra radikal side ikke havde ønsket at forbedre ordningen angående medarbejderaktier, der får mig til at tage ordet. Jeg synes dog, folketinget skal vide, hvad det er for en forbedring. Den eneste forbedring er, at man skal kunne sælge medarbejderaktier efter tre år i stedet for efter fem år. Det er ingen forbedring efter vor opfattelse. Efter radikal opfattelse er det værdifulde ved, at medarbejderne ejer aktier, netop dette, at de ejer dem, ikke at de sælger dem.

Jeg kan måske lige føje til, at vi havde håbet på, at man i anledning af det konservative forslag ville have drøftet muligheden for, at medarbejderne i en salgssituation fik forkøbsret til virksomheden. Det har man heller ikke haft tid til.

Derfor må jeg anbefale, at vi stemmer forslaget ned.

Dyremose (KF):

Jeg vil blot lige sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at det, at medarbejderne ejer aktierne, betragter vi også som noget vigtigt. Derfor synes vi, at der skulle være mange flere, der køber dem. Vi mener netop, at vores forslag ville have betydning, at langt flere medarbejdere havde købt aktierne og dermed havde fået medejerskab. Man ved af erfaring i virksomhederne, at der ikke er ret mange, der udnytter den mulighed for at sælge, der opstår, når bindingsperioden er ophørt, men man får en øget personlig frihed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 44 stemte for, 77 imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om begrænsning af energiforbruget i bygninger. (Udvidet adgang til tilskud).

[Af Dræbye (RV) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 191. Fremsat 28/4 82. Første behandling 6/5 82. Betænkning 18/5 82).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-7, § 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling